

omnes partes sequi, in Lvia, §. fin. de serv. r. n. ff. Nam cum primum iter determinatum est, ea servitus consistit, cetera partes agri liberae sunt, l. cert. generis, §. si toto de serv. r. n. p. ad. sed nec in parte qualibet ejus partis fundi qua consistit servitus, tota est servitus in qualibet parte, sed satis est efficacem in qualibet parte esse. Quod in disputatione de anima animalium verbum est ab eruditis, ut non existat anima in qualibet corporis parte, de quo ritati sunt multi, sed tantum sit in qualibet parte efficax. Illa autem qualitas, dividua, in individua sit servitus, utilitatem habet; in constituta quidem servitute, si ex pluribus dominis vel unus cedit, vel unius ceditur; in ea vero qua utiliter capitur, & constituit, si mortuo promissione a pluribus hereditibus exigenda, aut mortuo stipulatori pluribus hereditibus praestanda est. Tum enim videbatur extinguiri stipulatio, quia per singulos servitus acquiti non possit, nec aliter a pluribus cedi, quam si simul omnes cedant, l. fin. comm. prad. ff. Sed difficultatem praestationis in quam sine facto stipulatoris, aut promissoris, res ab initio bene, & utiliter constituta, incidit non facere inutili stipulacionis responsum est, l. 2. §. ex his, v. si sed quidam hoc casu l. pluribus, §. si places, de verb. obig. ff. Estque in ea te utiliter receptum ex vetere iuris regula, ut quae in partes dividit non possunt, solidi à singulis hereditibus debantur, l. ea que in partes de regul. iur. ff. utque habeant singuli heredes actionem in solidum, heredes, §. an ea, fam. herc. ff. Quod sine promissoris injuria sit qui non plus cuquam praestatur est, quoniam quod cuiusque interstiti, ut in simili resolutum est: si dominus proprietatis, & frumentarius deli-

derant sibi caveri damni infecti nomine, utrumque andicendum esse, neque injuriam sentire promisso: ē, quia non sit plus cuquam praestatur, quād quod ejus interstiti, l. Pratoris, §. fin. de dann. infest. ff. Fit enim condonatio pro parte hereditaria tantum, si via non praeteritur, heredes, §. an ea, fam. herc. ff. veris, sed veris. Et si in eo promisso incommodum aliquod versatur, rendendum tamen esset. Aut enim stipulatoris heredes fundū iudicivm habent, quo casu una tantum servitus pluribus hereditibus debetur, idēmque servitutis jus manet quod vivi stipulator fuit, aut per partes divisum possident, quo casu rameti plures servitutes debeantur pluribus hereditibus, perindeq; est, ac si ab initio pluribus dominis constituta sit servitus, ut sibi tantum quisque dominus eam usurpet, & ubi non utendo desperat, compensandum tamen est illud incommodum cum hoc commodo, l. nam satis, §. 1. & seq. quem serv. amit. Neq; quod res in eum casum prveniente videatur, & quo incipere non possit, interceder, & extinguiret servitutis stipulatio mortuus stipulator, aut promissore pluribus hereditibus reliquit. Cum ratio iuris nemini officere debeat, qui aliqui sibi diligenter cavit, l. debitor de separ. ff. l. de test. manumis. C. Maxime cum & hoc evenie posse credendum sit prospexitile promissori, argum. l. si quis dominus, §. hic subjungi. lec. & condit. ff. Sieque æquius multo, ut omnes heredes solidam servitutem debeant, & ab omnibus in solidum debeantur, quād ut nulli præsterit, aut à nemine debatur, qui pro parte singulis, aut à singulis hereditibus præstai non possit, scilicet, si quis servo mortiferū vulnus infixisset, cundemque aliis ex intervalllo ita percussisset, ut maturius interficeret.

terficeretur, quād ex priore vulnera mortitatus fuerat receptum est utrumque l. Aquilia teneri, quasi uterque ex diversa causa, & diversis temporibus occiderit: quamvis revera scelus tandem occidi potuit servus; quia absurdius constitutus neutrū teneri l. Aquilia, l. item si vulneratum, ad l. Aquil. ff. quod tamen in servitute aquæducendæ non obtinet: quia quia menfus, & temporibus, dividi, & feceni possit. l. arbor. §. fin. com. divid. ff. à pluribus hereditibus separata facta divisione non in solidum vendicatur, sed à singulis pro modo partis agri quam possident, l. si partem, de servis. rufior. nam & ab initio non modus prædiorum, sed servitus aquæducendæ terminus facit, l. non modus, de servit. & aqu. C. hac de servitibus prædiorum. De usu, usufruere, & habitatione, dicimus separato tractatu.

SUMMARI A.

- 1 Confusione servientes extingui, & qui sit ejus rei ratio.
- 2 Id verum non esse in iis que possesso ne retinuntur quādū factō aliquo possidentur.
- 3 In hereditis tamen persona verē contingere, quia & p̄vē legati adiunctione hereditatis efficiuntur dominus.
- 4 Habet enim confundendī vim, & potest atem, acquisitiones eius illa que perpetue non sunt.
- 5 Contrarium autem servari in usu.

PAULUS XVI.

Papinianus notat in omnibus servitibus que aditionibus confuse sunt, responsum est, dolē except-

tionem nocturam legatario, se non patiatur eas iterum imponi.

Ubi * idem utriusque prælij dominus esse capit, quia nemo sibi servitutem debere potest, ita confusa, sublataque servitus est, ut alienato alterato, rursus nova constitutione opus sit, quia liberum venit, l. si quis ades, de serv. nob. ff. Id autem ubi aditionibus contigit, at Papinianus, heredi per exceptionem dolē ad versus legatarium caven, si non patiatur servitutem iterum imponi: ad quam servitutis restitucionem ita demum revertendum pleisque putant, si legatum conditionem habeat alij & in puro reliquo legato. Ego illis Papiniani verbis cām generalia sint, non purū, aut conditionali legatum taorū, sed & omnes alios casus, qui ex verbis concepi possunt, contineri existim, arg. l. 1. Gallus, §. quidem recte, de lib. & postb. ff.

Ac * ita demum puto aditione confundi servitutem posse, si modo non sint ex eis genere quā factō aliquo possidentur, & possessione retinentur, quales sunt ferē omnes que in superficie constunt, l. serv. que in superficie, de serv. nob. ff. Illas enim permanere putō, nec confundi, quādū factō aliquo possidentur, l. 1. de serv. leg. ff. Illud de legatis, ut à restatore ad eum cui relata sunt recta via transeat, non benē djudicare.

Nam * si nō valent legata nisi hereditate adita, nec nisi ab herede adactur, quo factō omnium bonorum quā defuncti fuerunt efficiunt dominus, quomodo evenire potest, ut non purē etiam legati aliquo momento intelligatur hæres dominus, & eo ipso momento confusa servitus, quia idem utriusque prædij dominus esse ceperit. Nec confusionem impedit, quia non est

est plena, & perpetua hæreditis acquisitione quod ad legata pertinet.

Nam * & que non sunt perpetuae acquisitions, sed tales, ut revocentur aliquo casu, effectus juris habet: quod comprobatum est usucacione servi alieni, qui donationis causa in hoc traditus erat, non à domino, ut post quinquennium manumittetur: In eo enim sequi usucacionem responsum est, leg. Aristo. *S. Idem Aristo.* de dona, ff. sed quia quod ad legata pertinet, non est hæreditis acquisitione perpetua: qui non capi, ut habeat, sed magis accipite quasi restituuntur legatario: Ita sunt in suspenso legata, vel nunguimus legatarii, si silex repulerit, vel ex die aditae hæreditatis legatarii si silex quod ad ea pertinet, qua legatum sequuntur, si non repulerit, videantur. *I. si ibi bono, §. cum servus, de leg. 1.* Non secus ad hæredem dicimus, quandoconque hæreditatem aeat, jam tunc à morte defunctorum successore defuncto intelligi, leg. hæres quandoconque de acquisib. ff. L. omnia de reg. juri. Nam si respicit ab eo à quo reliqua sunt ad legatarium recta via legata transirent, servos legato ante aditam heredem occiso, habebet legatarius legis Aquilis actionem, quam lex apud hæredem remanere constituit. *I. hinc scriptura ad leg. Aquil.*

Potò * contrarium, quam hic dicitur servatur in usucaciō: si enim is cuius in fundo proprietas est, fructuari hærede instituto, fundum legavit: non potest hæres dolii mali exceptione utri, si legatarius vindicare fundum vellet non relieto heredi usucacō. *I. si cuius de leg. 2.* quinind fundo legato, si usucacō alienus est, ab herede petendus est, *I. Marvin.* §. fundo de leg. 2. Non quia usucacō, ut facilis extinguitur quam prædiorum servitutes, leg. si eo loco, si serv. vend. ff.

Ita non nisi irrevocabiliter, ut Accurſius ait, extinguiri soleat: Maner enim usucacō estus jus integrum effectus, & si qua in specie confunditur, restitui, ut & cetera servitutes, *I. dominus de usufructu.* Sed quia usucacō estus emolumen- tū rei continet, & portionis instar obirent, *I. cum filius.* §. dominus de leg. 3. ff. ut non intelligatur fundus, qui legatus est dari, cum sola proprietas transferatur, *I. qui usumfructum de verb. oblig. ff.* *I. si alij de usufr. leg. ff.*

LABEO XVII.

Ei fundo quem quis vendit, servitatem imponi, et si non sit utilis, posse existimare: veluti, si aquam aliqui ducere non expediret, nihilominus constituit ea servitus possit: quodam enim habere possumus, quamvis ea nobis utilia non sunt.

Hanc enarravi in *I. Quoties.* supr.

SUMMARIA.

- 1 Modos transfrēndē possēsonis multos effe.
- 2 In servitutibus non nisi civiles intelligi posse.
- 3 Longe diversam esse causam possēsonis jurium, & corporum.
- 4 Illa enim quotidie constituit, non ut corpora eo solo tempore quo vendi- cantur.
- 5 In constituta servitute cur non opus sit Labonis cantione.
- 6 Contra in condemnatione eventus is est, ut caveat condemnatus.

JABOLENUS XVIII.

Quoties via, aut aliquod jus fundi emeretur, vacuum esse putat Labeo, per te non fieri quominus eo jure uti possim, cum reprehensib. Jabolenus, ait, plurim ejus juris pro traditione possēsonis accipiendum esse. Causa dari ea jura, & transferri in emp̄orem legatarium, & hujusmodi eis in fundū servientem animo constituta servitutis induc̄tis, l. i. §. dare, de usufr. ff.

Quod * sic ut traditionis sit, servitutes, prædiorum per traditionem, vel patiētiā constituit, *I. si ego §. 1. de publ. in rea actio.* ff. ut autem in his iuribus longè diversis modis constituitur possēsōres, quād in corporalibus, ita possēsonis horum longè diversi sunt progressus, & effectus. Nam in corporalibus accidunt cuique tempora sui authoris ad prescriptionem implendam, *I. Pomponius.* §. 1. de aeg. vel amiss. poss. ff. In his non conjugantur tempora authoris cum temporibus succellorū, *I. si ades.* §. libertas, de serv. urb. ff. Corporalia quoque tunc dicimur possēsōris, cīm eis incumbimus, aut aliis nostro nomine: hæc vero jura cum in alieno aliquo utimur, *I. & serv. qua in superficie, de serv. urb. ff.*

Quamobrem * in his idem est poss. ff. sor. & peritor, *I. si fortis.* §. secundum si serv. vend. ff. Cum in corporalibus possēsō ipfa per se possēsōrem abunde tueatur, *I. si qui destinatio de rei vendi.* ff. & quia servitutē vera traditio fieri non potest, expōnunt est, eas quotidie constituit, & quotidie legari, non ut prop. ietas eo solo tempore quo vendicatur, *I. i. de doras.* Codice. Transfertur quoque possēsō sine traditione, privilegio quodam jure, veluti in specie, *I. fin. de sacrosant. Eccles. Cod. & alios multis.*

2 Quoties * via, aut aliquod jus fundi emeretur, quia nulla ejusmodi juris

vacuum possēsonis traditio est, caven- dum esse dicebat Labeo per se non fieri quominus eo jure uti possim, cum reprehensib. Jabolenus, ait, plurim ejus juris pro traditione possēsonis accipiendum esse. Causa dari ea jura, & transferri in emp̄orem legatarium, & hujusmodi eis in fundū servientem animo constituta servitutis induc̄tis, l. i. §. dare, de usufr. ff.

sonte illud quoque est, quod de via
mero jure nemo derudi potest, leg. / e-
quius, §. si viam de usucap. Digesta.
Item illud, ut in illis patientia indu-
cat officium pratoris, l. i. §. fin. de ser-
vus. ff.

Unde * consequens est, ut in con-
stituenda servitudo ea Labonis cau-
tione opus non sit ex tenuitate Jabo-
nelli, cum prator interdicto tueretur
constitutam. Cui contrarium non est,
quod confessoria & negotiorum even-
tus is est, ut vicinus cautionem praefet,
neque se, neque successores suos
prohibitus sit, agere, tollere, & similia,
leg. & harum si ser. vend. ff. si de
via, de aqua quoad. & ast. ff.

Hoc enim ideo est, quia jam fe-
cilliter vicinus, ut in posterum viam ab
eo factum sit merito suscipiati possit
vicinus. Quemadmodum ubi quis vicini-
num prohibuit servitudo uti, nec sui
potestatem facit, absentis bona vicini-
nus possidere nullus inde non ante dis-
cedit, quam sibi constituta sit servitudo,
ut jam ei non sit necesse de jure suo
docere, eo qui sibi potestatem non fa-
cit actitores partes sustinente, leg. is cu-
jus familia, si ser. vend. ff. l. i. quo fun-
dus : de dann. infest. ff. leg. prius, de nov.
oper. nunciat. ff. Exsplantur enim le-
ges in omni genere controversiarum
adversus eos qui litigate maluerunt,
quam cedere. Nam si servus communi-
nis furtum fecit, quique dominorum
ante noxale judicium acceptum po-
test partem suam cedendo securitatem
consequi; cum noxali judicio suscepto
in solidum teneatur, l. i. ser. communis,
de noxal. alti. ff. nec ad rem facit quod
ad judicis officium non pertinet fu-
turi temporis tractus, leg. i. §. socius
si ideo, ver. ff. Paulus, de usur. ff. Nam
tum id locum non habet, cum quod
furorum est, ex jure praesenti penderet.

l. i. de sentent. que sine cert. quant. pro-
fer. Cod.

PAULUS XIX.

Si intercedat solum publicum, vel
via publica, neque itineris altis-
ive, neque altius tollendi servi-
tutes impedit, sed immittendi,
protegendi, projiciendi : item
fluminum, & siliciditorum ser-
vitutem impedit : quia ceterum
quod supra id solum intercedat,
liberum esse debet.

Hanc quoque supra explicavi.

SUMMARIUM.

- 1 Actionem negotiorum in corporali-
bus non usurpari.
- 2 In servitutibus vero, quia ex viis
juris quod adversarius pretendit,
causam quisque probat suam, con-
trarium receptum esse.
- 3 Negotiorum tamen vi ac potestate
cofessorum esse.
- 4 Que de servitutibus actiones com-
petant, an fructuario competant.
- 5 Servitutes que deberi non nisi domi-
ni, & a domini possunt, ubi capi-
turum, adversus querentes vendi-
cantur.
- 6 Contra servatur in iis, in quibus fa-
cio opus est.
- 7 Si ususfructus tuus sit adiutorium,
proprietas mea, que onera vi-
cini sustinere debeant, mecum
in solidum agi potest, secum vero
nullo modo.

In

L. Decimanona.

531

IN superioribus, tametsi non ad a-
lmissim, de multis tamen dictum est
qua in tractatum de servitutibus in-
currunt, veluti, quid sint, & quales,
neque ceterum genera, & quo iure, &
ad quid constituta, & constituta
quemadmodum amittantur. Postre-
mus ex labor, quare, de servitutib-
us qua actiones, quibus competant,
& adversus quos. Et illi quidem qui
sibi servitutem competere contendit,
confessoria competit.

Negotiorum vero, domino qui ne-
gar, l. de serio, si servis. vend. ff. quale
actionis negativa genus in corporali-
bus non usurpat, quoniam in corporal-
ibus quicunque cum alio agit, ex
eo iure quod ipse habet causam suam
judici probate debet, veluti si hunc
fundum meum esse appetat: nec debet
dicere, si fundum hunc adversarij non
esse appetat. Quia res alienas possident,
licet justam tenendi causam nullam
habet, tamen non nisi suam actionem
implenti restituere cogitur, l. fin. de rei
vend. C. Non enim quod meum non
est, id protinus tuum est, l. fed. & si
possessor, de jure ur. ff. Quod si ne-
que meus, neque tuus fundus est, te-
ramen vincere debeo in hoc iudicio,
cum in parte causa melior sit causa
possidentis.

2 At * ubi de servitutibus negotioria
agitur, tametsi non ex eo iure quod
qui agit habet, sed ex virtute juris quod
adversarius pretendit causam suam
probare miratur & verba quibus agit
in negotiationem sonent:

3 Tamen effectus ipse * actionis con-
fessorum est vi ac potestate. Perinde que
est cum tio, si appetat hanc servitu-
tem in meo fundo non habere: ex si
dicem, si appetat fundum meum à
servitute liberum esse. Competunt autem
hac actiones interdum etiam non

domino veluti, creditori, l. creditoris de
novi, ope. nunc. D. item superficiario, l. i.
§. fin. de superficie.

Denique * & ususfructuario. Sed de 4
eo non satis constat inter veteres Ju-
risconsultos. Nam Julianus quidem
placer, fru. etiatio aduersus vicinum
vindicandarum servitutum ius esse, l.
i. §. item Julianus de remiss. D. At Mar-
cello, Laboni, & Nerva, contra l. i. se-
usfruct. per. D. In eo autem, non
convenire Juliano cum Marcello, La-
boine, & Nerva, facile intelligimus.
Sic enim scriptum est. Si fundo fru-
ctuario servitus debeatur, Marcelli-
lib. 8. apud Julianum sententiam La-
boini & Nerva probat, existimat-
rum, servitutem quidem cum ven-
dicare non posse, verum usum fructuum
vindicaturum. Porro, quo sensu dici
potest, apud Julianum probari Mar-
cello sententiam Laboni: si eadem
fuit Nerva & Laboni, quia Juliani
sententia: Juliani autem superius
sententia ab Ulpiano relata in l. i. §.
item Julianus de remiss. D. scriptum est
ab ipsomet Juliano in l. 2. de nov. oper.
nunciat. D. Nec est novum ut es-
tare etiam in eo dissidente, cum expe alias
etiam eodem responso diversa veter-
rum sententia proferantur. l. i. de con-
trab. empl. & vend. l. Ciodius, de ac-
quir. hered. & infinitis aliis. Sed quan-
quam obtinuit Nerva & Laboni
sententia vindicare servitutes fru-
ctuario non posse, quia scilicet de
iure alieno considereret: incidere ra-
men casus potest ut necessarium ad Ju-
lianii sententiam decurrentum sit.
Quia accidere potest, ut fructuario
tametsi inconveniens, ex opere pa-
riatur, vindicare tamen usum fructuum
non possit. l. i. ususfruct. fundi de aqua
pluv. arcen. Digesta. Nam, si vicinus
opere novo fundo fructuario nocet:

XXX. 2. alt

aut Jurisconsultus fructuarium excepti interdicto quod vi aut clam posse, hoc est, si juri nocuit. Eo enim interdicto praestari damnum solet, *I. quamquam. §. idem Iulianus, de aqua pluv. arcend.* Quod si inquit, fructuario id interdictum non competit, quod cum est, cum ante item contestata non dum damnum datum est: in id enim interdictum solam venit damnum, quod ante item contestata datum est. *L. Atteius. §. de eo de aqua plu. arcend.* f. Quarendum est, inquit, an utilis ei qual domino actio, aqua plu. arcen, dari debet, an vero etiam contendat ius sibi esse utrui: sed magis est utili aqua pluvie attenda actionem ei accommodare. Hoc ideo Jurisconsultus, quia quoad vicinias opere manufacto fructuatio nocevit, nequicquam aduersus vicinum qui opus fecit vendicat usumfructum fructuarios, cum nondum impeditur frui: Attamen quia opere facto damnum timeatur, ut quis sata obrui aqua possit, merito non expectabit fructuarios ut damnum detur, ut sic demum vel usumfructum vindicante, vel interdicto quod vi aut clam agere possit: Sed occurrit damno futuro per actionem aquae pluviae arcenda. Quamobrem opere facto quod nocere possit, nondum tamen nocevit, deficiens omnibus aliis actionibus; necessario fuit danda fructuario utilis actio aqua plu. arcen, in qua futurum damnum venit. *L. Atteius. §. in hoc judicium,*

de aqua pluv. arcen. Digest. ut in univer-
sum verum sit, fructuario servitur.
vindicationem non dari, cum usumfructum vendicare potest: Quod si non possit, runc dari, ut tamen de servitutib. non aduersus vicinum, ita aduersus dominum agat. *L. §. Item Iuli-*
an de reniss. l. 2. de novi oper. mire. ff.
Ut* autem de servitutibus actiones illae non nisi dominis competunt, & aduersus dominos.

Ita* ubi semel cuperant servitu-

tes, non tantum aduersus eum qui do-

minum in fundo serviente habet, sed & aduersus quemvis vendicari pos-

sunt, *l. 1. §. competit. de aqua quer. &*
affl. l. si quis diuturno, §. 1. si serv. vend.
Sed tamen illæ in quibus facto opus est, ut non nisi domino, ita nunquam nisi aduersus dominum dantur, quia illæ est servitus oneris ferendi, de qua hoc loco. In ea enim facto opus est, putat refectione patricum ad onera sustinenda: prævaluit enim in ea serv. Servi sententia, ut possit quis defendere sibi ius esse cogere aduersarium reficere paritem ad onera sua suffi-

nenda, *l. & si fortè, §. etiam si serv.*
vend. Digest. Atque ob eam quoque causam, in ea servitute, si ades plu-

rium dominorum sint, non in solidum, ut in cateris servitibus aduersus singulos agitur, *l. & si fortè, §. si ades plurimum, si serv. vend. digest.* Quia in cateris quidem servitibus patientia tantum opus est, in hac etiam refectione, atque ideo facta, & impensa.

ANTONII MATTHÆI

I. C. Uliraj.

DISPUTATIONES I.

DE

SERVITUTIBUS.

ERVITUS jus est,
qua res aliena nobis
vel rei nostra servit.
Excludimus ergo hanc
definitione servitu-

rem illam, quam man-

cipia heris suis serviant: quomodo
propera personalem alii, alii mere
personalem nuncupant. Vide Capol.
de servit. cap. 1. & 2. Schneid. ad pr. Inf.
de servit. prad. nr. 6 & rustic. Coraf. ad
rubr. D. de servit. n. 1. & seqq. Gomes. 2.
var. resol. 1. 5. Donel. 9. com. 21. & 22.

Secundo excludimus iura illa, que
domini territoriorum & nobiles exer-

cent in adscriptis suis: seu operas
eis indicentes, seu pro filia nubente
dotem collatim poscentes, seu
mortuo parte matreve familiae, jus
optimi catalli exercentes: & si que
his exactiores similes reperiuntur e.
un. verb. angarie, tit. Quæ sint regal. ubi
Afflit. n. 7. Sich. ad rubr. C. de oper. li-
bert. n. 2. Donel. 4. cap. 2. in fin. Sixtin. 2.
de regal. 1. 3. n. 4. & seqq. Stam. 3. de
servit. person. c. 21. Dill. Carpzev. p. 2.
const. 4. def. 1. n. 3.

Tertio excludimus jus venandi, 5
quod domini territoriorum in agris
privatorum exercentera ut privatis vix
noxiam feram in suo deprehensam oc-
cidere licet. Sixtin. deregat. 2. cap. 18.
n. 4.6. Heig. p. 1. queft. 1. 5. n. 45. Pruck-
man. de venat. cap. 1. Diff. Zaf. in § equæ
Inft. de action. n. 24. Gail. 2. obf. 66.
Myn. §. inter rusticorum Inf. de servit.
Alter. Seb. Medic. de venat. part. 2. q. 2.
cumque secutus Georg. Mor. part. 2.
cap. 3. Zaan. adl. 2. Cod. de paci. int. empt.
& vend. n. 204. & seqq.

Quarto excludimus jus habendi 4
furnum, vel molendinum bannale:
in quo subditi etiam inviti panes co-
quere, frumenta pinse cogantur:
huius enim neque prædia prædiis, ne-
que prædia vel res personæ serviant.
Vide Sixtin. d. lib. 2. de regal. cap. 3. n.
3.9. & seqq. Zaan. d. loc. n. 1. 5. 4. Thejan.
decis. 16. Sane, si jus mili concedas
coquendi panes in tuo furno, usus
futni concessus videtur. Capol. de ser-
vit. urb. prad. cap. 8. n. 3.

Quinto concessisti mihi jus trans-
fundi per pontem tuum non soluto